

Drodzy Darczyńcy i Przyjaciele

Rok 2023 jest szczególnie dla naszego Stowarzyszenia w Polsce. Minęło 25 lat naszych działań dużych i małych, radości i trudów, sukcesów i porażek. To lata poszukiwań i doświadczenia prowadzenia Boga. Wielu z Państwa wspiera nas już długie lata, inni trochę krócej. Dla nas jednak każdy wkład jest cenny, wielki i niezastąpiony. Za każdy jesteśmy bardzo wdzięczni. Niezmiennie jesteśmy przekonani, że to, co robimy jest możliwe tylko razem z Wami.

Już kolejny rok chcemy się z Państwem podzielić tym, co zrobiliśmy razem. Cieszymy się, że wielu z Państwa mogliśmy spotkać osobiście w Krakowie na uroczystości obchodów Jubileuszu 25-Lecia Stowarzyszenia „VIDES”. Tych, którzy z różnych powodów nie mogli uczestniczyć, zapewniamy, że w naszej pamięci, sercach i modlitwach, byliście Państwo wszyscy. Wszystkim Państwu mówimy nasze DZIĘKUJĘ w imieniu członków Stowarzyszenia, wolontariuszy i tych, do których dotarliśmy z pomocą. Ich wdzięczność to nie tylko słowa. W tych słowach jest wiele emocji: wzruszenia, zaskoczenia, radości i nadziei.

Obchody Jubileuszu 25-Lecia Stowarzyszenia „VIDES” w Polsce

28 maja 2023 roku, w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego, w Centrum Jana Pawła II w Krakowie mieliśmy radość świętowania Jubileuszu 25-lecia obecności Stowarzyszenia „VIDES” W Polsce. Swoją obecnością zaszczyliły nas licznie zgromadzone osoby, mające na różny sposób, swój wkład w rozwój Stowarzyszenia na przestrzeni tych 25 lat. Gościem szczególnym była s. Maria Grazia Caputo, założycielka „VIDES” na poziomie międzynarodowym, która przed 25 laty towarzyszyła nam także u początków powstawania Stowarzyszenia w Lublinie.

Spotkanie rozpoczęła uroczysta gala, podczas której mogliśmy z wdzięcznością spojrzeć na historię „VIDES” w Polsce oraz uwielbić Boga za ogrom łask, których udziela nieustannie każdemu z nas. Siedem osób, w różny sposób obecnych w życiu Stowarzyszenia, podzieliło się z nami swoimi świadectwami opartymi na siedmiu formułach JA JESTEM, pochodzących z Ewangelii według św. Jana. S. Emilia Wrona dała świadectwo pierwszych kroków „VIDES” w Polsce. Pani Karina Czyż podzieliła się z nami swoim doświadczeniem wolontariatu lokalnego, ogólnopolskiego i międzynarodowego. Kleryk Krystian Szornel zaświadczył o towarzyszeniu sióstr salezjanek, które odegrało bardzo ważną rolę w rozeznawaniu Jego powołania. Pan Franciszek Siwiec, wieloletni darczyńca ciast na kiermasze w Tarnowskich Górach, podzielił się swoją radością bycia obdarowanym i obdarowywanym innych. Pani Danuta Grimaldi dała świadectwo działania Boga w procesie pisania ikon. Pani Julia Kalinina i s. Anna Zainhkovska dziękowały za współpracę polsko – ukraińską. Na koniec Elisabetta Grimaldi dała świadectwo wolontariuszki, którą radość innych zapaliła do tego, by na nowo zaangażować się w działalność Stowarzyszenia. Te osoby, które stały się przedstawicielami nas wszystkich, to nasze ewangeliczne 5 chlebów i 2 ryby, które po raz kolejny, w dzień tego Jubileuszu, oddaliśmy w ręce Boga, by je błogosławił i karmił nimi tłumy.

Obchody Jubileuszu 25-Lecia Stowarzyszenia „VIDES” w Polsce c.d.

Podczas gali mieliśmy też okazję, by wrazić naszą wdzięczność 25 osobom, szczególnie zaangażowanym w działalność Stowarzyszenia, wręczając wraz ze statuetką Akt nadania tytułu Członka Honorowego Stowarzyszenia „VIDES” w Polsce. Dziękujemy za przyjęcie tego wyróżnienia i obiecujemy naszą wdzięczną modlitwę. Naszą wdzięczność wyrażamy także wszystkim osobom, które skierowały do nas słowo osobiście, bądź drogą elektroniczną. Wszystko, co nam zostawiliście odczytujemy jako zaproszenie do tego, by pogłębiać naszą videsową tożsamość oraz by być więcej i głębiej w następnych latach obecności Stowarzyszenia na polskiej ziemi.

O godzinie 14.00 uczestniczyliśmy, w Sanktuarium Jana Pawła II, w uroczystej Eucharystii, którą sprawował ks. Mirosław Kosiec, SDB. Modliliśmy się z wdzięcznością za otrzymane, na przestrzeni tych 25 lat, DOBRO, oddając jednocześnie w Ręce Opatrzności to wszystko, co przed nami. Towarzyszył nam piękny śpiew chóru „Młodzi Duchem”.

Uroczystość zakończyliśmy rodzinnym spotkaniem, podczas którego mogliśmy porozmawiać z wieloma osobami, często po wielu latach.

Niech Bóg będzie uwielbiony w każdym Człowieku, w każdym naszym działaniu, w każdej chwili, która była i jest naszym udziałem. Chwała Panu!

Dziękujemy za pomoc dzieciom i młodzieży w placówkach misyjnych

Dzięki Waszej pomocy, Drodzy Darczyńcy, w tym roku na misje przekazaliśmy :

- ◆ 14 800,00 zł na misje w Etiopii (s. Helena Kamińska)
- ◆ 13 500,00 zł na misje w Sudanie (s. Teresa Roszkowska)
- ◆ 10 000,00 zł na misje w Togo (s. Małgorzata Tomasiak)

W tym roku nie było możliwości przekazania jakiegokolwiek pomocy na Kubę, gdzie pracuje s. Henryka Milczarek. Wiemy o ich bardzo trudnej sytuacji finansowej oraz społecznej w kraju. Czasem naszą jedyną, a może największą pomocą dla nich jest modlitwa. Prosimy o nią za nasze siostry misjonarki, które żyją i pracują w bardzo trudnych warunkach. Pomimo tego, ich największą troską jest dobry tych, wśród których pracują.

Serdecznie dziękujemy za wsparcie najuboższych rodzin, dzieci i młodzieży w placówkach misyjnych. Tego ubóstwa nie da się przełożyć na naszą polską rzeczywistość. Są sytuacje, kiedy nasze misjonarki w Polsce nie są w stanie jeść prostych dań przy stole, gdyż myślą ze łzami w oczach o tych, których zostawiły, a którzy nie mają nic.

Przekazujemy Państwu podziękowania od naszych misjonek i dzieci, wśród których pracują. Oni wszyscy modlą się w Państwa intencjach. Za każdym razem o tym zapewniają.

Prosimy o przyjęcie również naszej wdzięczności.

Bardzo trudna sytuacja wspólnoty i ludności w Sudanie

W Sudanie Północnym trwa wojna od kwietnia 2023 r. Siostry Salezjanki mieszkają na obrzeżach stolicy Chartumu. Stolica jest całkowicie zniszczona a dom sióstr w pobliżu linii ognia. W związku z tym nie można prowadzić szkoły. Siostry przyjęły w domu uchodźców: rodziny, dzieci, starszych i rannych. Dzielą się z nimi tym, co mają, bo trudno kupić cokolwiek a pomoc humanitarna nie dociera. Udało nam się przekazać środki dopiero w październiku i na początku listopada tego roku. S. Teresa jest bardzo wdzięczna za wsparcie, za które może kupić leki, środki opatrunkowe, przeciwbólowe i żywność dla tych, którzy mieszkają w domu i szkole sióstr. Dodatkowo Siostry gotują posiłki dla około 600 osób z najuboższych wiosek, z których pochodzą ich uczniowie.

W piątek 3 listopada rano duża bomba uderzyła w dom Sióstr Salezjanek, powodując poważne uszkodzenia budynku i drobne obrażenia przebywających w nim osób. Na szczęście Pan Bóg oszczędził życie sióstr i innych osób znajdujących się w domu. Bomba uderzyła w pierwsze piętro budynku, gdy dzieci i ich matki znajdowały się na parterze. Młoda matka i jej dwoje dzieci, w wieku 7 i 4 lata, doznali niewielkich obrażeń głowy, ale na szczęście nie było to nic poważnego. Ranne były też 2 siostry, w tym s. Teresa Roszkowska oraz jeden z Wolontariuszy.

Całkowicie zniszczone były obraz i figura Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych, co Siostry odczytują, iż Maryja wzięła atak na siebie, oszczędzając wszystkich obecnych w domu.

Siostry miały propozycję opuszczenia tego niebezpiecznego miejsca, ale wszystkie pragnęły zostać z potrzebującymi ludźmi.

List, podziękowania i życzenia s. Heleny Kamińskiej z Etiopii

Drodzy Darczyńcy, Przyjaciele naszej misji,

zbliża się koniec roku liturgicznego, zacznie się adwent z tradycyjnymi lampionami, roraty i... tuż ... Boże Narodzenie, kupowanie prezentów dla dzieci pod choinkę, zakupy świąteczne.

Z tej okazji życzę obfitości łask i błogosławieństw od Jezusa narodzonego w stajence, nie w pałacu. Jakże często nasze domy w Dilla przypominają swym ubóstwem właśnie stajenkę.

W tym roku wiele nowych dzieci z matkami lub babciami przyszło prosić o włączenie do Programu Adopcji. Znowu miałam problem z wyborem, kto z nich jest najbardziej potrzebujący. No cóż, nasze możliwości są ograniczone w morzu potrzeb etiopskich dzieci. Pod koniec sierpnia dzieci i młodzież objęte programem Adopcja na Odległość otrzymały ciężkie plecaki wypełnione akcesoriami niezbędnymi do szkoły i mydło. Pieniądze na opłatę za szkołę i mundurki dostali do ręki. Radości było co nie miara. Następne spotkanie i ostatnie w tym 2023 roku odbędzie się pod koniec grudnia, przed samym Bożym Narodzeniem w Etiopii. Otrzymają oni paczki, w których znajdą mąkę, olej oraz mydło.

W College, młodzież, która ukończyła w lipcu naukę, jeszcze czeka na państwowy egzamin. Odpowiedzialni za przygotowanie egzaminów ciągle odkładają termin. Mamy nowe grupy na kierunki Sekretarek i Informatykę. W krawiectwie prowadzimy krótkie kursy przez 4 miesiące. Na zakończenie młodzi otrzymują Certyfikat od nas. Mają nadzieję, że sobie poradzą z samozatrudnieniem. W szkolnictwie są coraz większe problemy. Absolwenci uniwersytetów nie otrzymają miejsc pracy w tym roku. Rząd zapowiedział, że nie ma pieniędzy na pensje. Frustracja wśród młodzieży się zwiększa. Nic dziwnego, że młodzież ma większą chęć wyjazdu za granicę. Tu jest nowy problem, bo władze zatrzymały wydawanie paszportów.

Wojna w jednym miejscu się zakończyła, pozostały ruiny szpitala, lotniska, fabryk, szkół. Obecnie walki między szczepami przeniosły się w inny region Etiopii. Na ten temat prawie nic się nie mówi. W innych rejonach po godzinie 18.00 trzeba siedzieć w domu, by nie przypłacić życia. Skutki takich sytuacji odczuwają ci najbardziej. Coraz częściej przychodzą na misję, prosząc o jedzenie. Ceny produktów spożywczych na rynku rosną dosłownie z dnia na dzień. Co Sobotę przychodzi do nas ponad 100 osób, by dostać żywność na tydzień. Staramy się pomagać, według naszych możliwości. To wszystko jest zasługą naszych Darczyńców, ofiarności i wyrzeczeń Waszych dobrych serc.

Jeszcze raz ponawiam nasze serdeczne Bóg zapłać w imieniu sióstr i naszych podopiecznych za wszelką pomoc i wsparcie poprzez modlitwę i ofiarę. Ufam, że Pan Bóg wynagrodzi Wam według Jego hojności.

Z modlitwą u stóp Pana i wdzięcznym sercem

s. Helena z siostrami i podopiecznymi

Wiadomości z Togo

Fragmenty listu s. Małgorzaty Tomasiak

Kochani przyjaciele misji,

Witam Was bardzo serdecznie i pragnę wam opowiedzieć odrobinę o naszej misji w Togo, której stolicą jest Lomé. Togo położone jest w zachodniej Afryce, nad Zatoką Gwinejską. Większość powierzchni państwa zajmują góry i tereny wyżynne.

Kraj właściwie od czasu uzyskania niepodległości boryka się z wielkimi trudnościami. Nie ma zbyt wielu bogactw mineralnych. Kraj nie jest nękany wojnami.

Siostry Salezjanki przybyły do Togo już ponad 40 lat temu. W ubiegłym roku obchodziliśmy 40-lecie naszej obecności w tym kraju. Pierwszą placówkę otwarto w Lomé, stolicy Togo, położoną nad samym Oceanem. Już rok po przybyciu, siostry otworzyły Centrum zawodowe, które działa do dziś i pomaga młodzieży zdobyć zawód i z odwagą spojrzeć w przyszłość. Potem przyszła kolej na budowę szkoły podstawowej.

Obecnie w Centrum zawodowym mamy około 80 młodzieży. Jest to dla nas dość trudne zadanie, czy damy radę finansowo utrzymać szkołę. Ale ufamy Opatrzności Bożej. Młodzież jest chętna do nauki, więc nam to dodaje odwagi, by walczyć o przetrwanie szkoły.

We wspólnocie jest nas 5 siostr: 4 tubylcze i ja. Nasza wspólnota jest wspólnotą formacyjną nowych powołań i obecnie mamy 13 dziewcząt na formacji początkowej, tzw. Aspirantat i Postulat. Dziewczęta pochodzą z różnych krajów, jak: Togo, Benin, Nigeria, Gana, Liberia, Mali, Burkina Faso. Więc są to kraje albo francuskojęzyczne, albo anglojęzyczne. Dla naszych dziewcząt to spore wyzwanie.

Pozdrawiam serdecznie i z całego serca dziękuję za Wasze zaangażowanie dla misji. Naszą wdzięczność wyrażamy w modlitwie. Każdego miesiąca, w nowennie do Maryi Wspomożycielki pamiętamy o wszystkich dobrodziejach misji, więc również i o Was.

Z Bogiem
s. Małgorzata Tomasiak FMA

Warsztaty pisania IKON

W roku 2023 odbyły się dwa spotkania z pisaniem ikon: 28.04.-01.05. w Krakowie oraz 10-12.11. w Garbowie (koło Lublina), w których wzięło udział prawie 40 osób. Podczas warsztatów majowych pisaliśmy Ikonę Lyuby Yatskiv, którą można by zatytułować „Wcielone Słowo”. Niesie ona w sobie dwa typy ikon: Hodogetrię: Maryję wskazującą na Jezusa oraz Eleusę: Maryję, Matkę czułości.

Podczas warsztatów jesiennych pochyliliśmy się natomiast nad ikoną i Księgą Proroka Jonasza.

Ponadto w roku 2023 w Krakowie były kontynuowane „ikonowe wtorki”, w których uczestniczyło ok. 20-25 osób.

Nowością była propozycja skierowana do klas maturalnych i przeżyty wraz z młodymi projekt pisania ikon podczas katechezy w ciągu roku szkolnego. Dzięki temu każdy z maturzystów ukończył naszą szkołę z własnoręcznie napisaną ikoną.

O tym, że spotkania z pisaniem Ikon są dla nas wszystkich ważne możemy się przekonać ze świadectw osób w nich uczestniczących:

„Warsztaty z ikoną były dla mnie długo wyczekiwany przeżyciem i nie zawiodłam się, a wręcz przeciwnie otrzymałam więcej aniżeli się spodziewałam. Były one dla mnie miejscem oderwania się od codziennego życia, które jest pełne pośpiechu i chaosu. Pozwoliły na złapanie dystansu wobec problemów oraz na „naładowanie baterii” potrzebnych dla sprostania wyzwaniom, które przede mną.

Spotkanie umożliwiło poznanie i pogłębienie wiedzy dotyczącej warsztatu pisania ikon oraz ku zaskoczeniu wielu ludzi pokazało, że napisanie ikony w trzy dni jest możliwe.

Strona techniczna była niezwykle pouczająca i wartościowa, jednak ogromną wartość miało poznanie z ludźmi, którzy uczestniczyli w warsztatach. Mogę śmiało stwierdzić, że podczas spotkania stworzyliśmy wspólnotę opartą na życzliwości, wyrozumiałości i zaufaniu. Świadectwa osób z Ukrainy, które znalazły schronienie w naszym kraju pozwoliły mi lepiej zrozumieć sytuację, w jakiej się znalazły, patrzeć na tą sytuację z większą empatią i zrozumieniem.

Spotkanie było dla mnie wyruszeniem na pustynię duchową, której tematyka była poruszona, a aspekt milczenia nabrał innego znaczenia w moim osobistym słowniku.”

„Jestem niezmiernie szczęśliwa, że mogłam uczestniczyć w tych warsztatach i mam nadzieję, że przyniosą one w moim życiu dobre owoce. Niektóre z nich są już widoczne, a nad innymi staram się jeszcze pracować. Życzę sobie oraz innym, aby to nie było ostatnie tego typu spotkanie, bowiem jest ono przestrzenią do kształcenia technicznych umiejętności, dobrym miejscem na przemyślenie pewnych spraw oraz miejscem integracji, stworzenia wspólnoty z innymi ludźmi.”

Warsztaty pisania IKON c.d.

„Na początku jest biała deska... Patrząc na jej biel, planuję co i jak zrobię, w jakiej intencji.

A potem wystarczy jedno zdanie Siostry, jeden slajd podczas konferencji i wszystko się zmienia. Nagle zamiast bieli deski pojawia się wspomnienie, myśl, intencja, emocja. I nagle rozumiesz, że Pan Bóg mówi czasami poprzez innych ludzi. Że czasami milczenie jest bardziej wymowne niż słowa. Że czasami nie trzeba słów, wystarczy sama OBECNOŚĆ.

Warsztaty to czas na wyciszenie, refleksję, modlitwę, ale też na radość z obecności innych osób, wspólne przeżywanie emocji. To dumna i wdzięczność, że mimo wcześniejszych wątpliwości, dałam radę. No i WSPANIAŁA opieka ze strony Sióstr - Ich uśmiech, życzliwość, opieka i troska - w każdym wymiarze. Bóg zapłać za ten BŁOGOSŁAWIONY CZAS!”

Warsztaty Wolontariuszy w Tarnowskich Górach

W dniach 14-16.04.2023 r. w Salezjańskim Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Tarnowskich Górach odbyły się warsztaty wolontariuszy „VIDES”.

W Warsztatach uczestniczyło 48 młodych z Krakowa, Tarnowskich Gór i Czarni. Warsztaty prowadzili Joanna i Michał Warych. Tematyka spotkań dotyczyła wolontariatu, motywacji, rozwiązywania konfliktów. Od strony praktycznej wolontariusze poznali kilka zabaw ruchowych, które mogą wykorzystać w pracy z dziećmi.

W niedzielę wolontariusze uczestniczyli we Mszy św., w czasie której 14 z nich zostało uroczystie przyjętych do Stowarzyszenia „VIDES”.

Dla Wolontariuszy był to czas poznania siebie, integracji oraz pogłębienia motywacji swojego zaangażowania na rzecz innych.

Kolonie letnie dla dzieci i młodzieży z Krakowa i Kielc

W tym roku mieliśmy okazję przeżyć dwa turnusy wspaniałych kolonii w Białym Dunajcu. Pierwszy turnus odbył się w dniach 26 czerwca – 7 lipca (brały w nim udział dzieci i młodzież z Kielc i Krakowa), drugi natomiast trwał od 8 do 19 sierpnia (dzieci i młodzież z Krakowa). W obydwu koloniach wzięło udział 88 uczestników oraz 10 wychowawców. Był to wspaniały czas górskich wypraw, zwiedzania Podhala oraz ciekawych miejsc, nie tylko o charakterze turystycznym, ale także naukowym i rekreacyjnym. Nie zabrakło też wycieczek do Nowego Targu, Czorsztyna, Niedzicy oraz pielgrzymki do Ludźmierza. Każdy dzień – od pierwszego, po ostatni - niósł ze sobą wiele ciekawych atrakcji, dzięki którym mogliśmy się rozwijać, a jednocześnie miło i zdrowo spędzać czas wakacji. Poniżej 2 świadectwa: rodziców i wychowawcy.

Chciałam podzielić się moimi przemyśleniami dotyczącymi kolonii, w której chłopcy brali udział. Pojechali pierwszy raz bez nas, rodziców. Byłam spokojna, że oddaję ich w dobre, zaufane ręce. Co wieczór, gdy chłopcy dzwonili, słuchałam zarówno radosnego szczebiotu – co im się podobało – jak i smutnego głosu, gdy odzywała się w nich tęsknota. Czułam ich zmagania. To był dla nich bardzo dobry czas. Stali się bardziej samodzielni, dojrzalsi, świadomi swoich emocji. Jestem bardzo wdzięczna Wychowawcom za ich troskę, wycucie, i takie matczyne doglądanie dzieci, wszystkich dzieci. Ten czas był także dla mnie okazją zagłębienia w siebie, wzięcia pod lupę naszych rodzinnych relacji. Dzięki tej rozłące z chłopcami jeszcze bardziej doceniłam wartość ich obecności w moim, naszym życiu. I za to wszystko – chwała Panu! Mama Małgorzata.

Wyjazd do Białego Dunajca był w tym roku bardzo intensywny – bardzo dużo ciekawych wycieczek, zwiedzanie, wyjścia w góry, zabawy sportowe lub warsztaty z dziećmi, wyjście na baseny termalne. To był bardzo dobrze zorganizowany czas pełen atrakcji dla dzieci.(...) Podkreślałyśmy bardzo często, że dzieci troszczą się wzajemnie o siebie, starsi zwracają uwagę na młodszych, chętnie pomagają. Młodszy ochoczo towarzyszyli starszym na przykład podczas gier i zabaw lub spacerów. Chcę jeszcze podkreślić jak ważna jest współpraca, jedynomyślność, zaangażowanie wychowawców – i tak też było. Mogłyśmy na siebie wzajemnie liczyć i się uzupełniać. Wychowawczynie Agnieszka.

PROJEKT „Youth exchange camp in support of Ukrainian refugees” Obóz wymiany młodzieży wspierający ukraińskich uchodźców

W dniach 28 lipca – 6 sierpnia 2023 r. przeżywalimy bardzo ciekawe i intensywne doświadczenie międzynarodowego projektu w Łomiankach. Projekt nosił nazwę: „Youth exchange camp in support of Ukrainian refugees” i składał się z dwóch części: pierwszą z nich był obóz dla 15 wolontariuszy z krajów Europy, drugą natomiast stanowiły półkolonie skierowane, przede wszystkim, do dzieci z Ukrainy, przebywających, z powodu wybuchu wojny, w Polsce.

Wśród obecnych na obozie wolontariuszy gościliśmy z Włoch, Irlandii. Oczywiście nie zabrakło także wolontariuszy z Polski. Pierwsze dni spędziliśmy na wspólnej integracji, zwiedzaniu Warszawy oraz szkoleniu teoretyczno – warsztatowym, mającym na celu zapoznanie nas z metodami pracy z dziećmi, doświadczającymi traumy wojennej oraz na bezpośrednim przygotowaniu do półkolonii. W dniach od 31 lipca do 4 sierpnia wspólnie przeprowadziliśmy półkolonie dla 28 dzieci. Nie zabrakło śpiewu, zabaw i warsztatów. Każdego dnia poznawaliśmy jeden z krajów europejskich, coraz bardziej otwierając się na siebie nawzajem i nawiązując wiele pozytywnych relacji.

Nasi Wolontariusze byli bardzo zaangażowani w pracę. Podkreślali też, czego sami doświadczyli w czasie obozu i półkolonii. Zapraszamy do zapoznania się z ich świadectwami.

„...Podczas obozu nauczyłam się wyrozumiałości w stosunku do dzieci, które borykają się z trudnymi emocjami jakie przyniosły im złe doświadczenia związane z wojną na Ukrainie. Z racji, iż po raz pierwszy uczestniczyłam w tego typu obozie, uczyłam się pracy z dziećmi, poświęcania im swojej uwagi. Nauczyłam się również współpracy z innymi animatorami, która była kluczowa, aby dzieci czuły się na obozie bezpiecznie i aby były szczęśliwe i zadowolone. Każdy dawał z siebie wszystko, by dzieci każdego dnia kończyły zajęcia z uśmiechem na twarzy...” Basia

„...Jestem przekonana, że obóz pozwolił mi bardziej otworzyć się na innych ludzi i lepiej zrozumieć sposób myślenia maluchów. Wykształciła się we mnie większa uważność na potrzeby drugiej osoby...” Gosia

Działania wolontariuszy „VIDES” w Tarnowskich Górach

Grupa Wolontariuszy „VIDES” w Tarnowskich Górach, prowadzona przez Panią Karolinę Basan liczy obecnie 30 Wolontariuszy.

Spotkania formacyjne mają miejsce raz w miesiącu. Wolontariusze kilka razy w roku organizują kiermasze misyjne. Wiele rzeczy na kiermasze Wolontariusze przygotowują sami.

Tradycją są również spotkania w klasach I - III z okazji Tygodnia misyjnego. Wolontariusze mogą się podzielić z młodszymi koleżankami i kolegami, swoim doświadczeniem pracy na rzecz potrzebujących. Mają też okazję spróbować swoich sił w animacji zabaw.

Kontynuacja działań Stowarzyszenia „VIDES” jako odpowiedź na skutki wojny w Ukrainie

W roku 2023 kontynuowaliśmy działania na rzecz poszkodowanych w wojnie w Ukrainie. Były to działania w 3 obszarach: pomoc uchodźcom w Polsce, szczególnie nowo przybyłym, wsparcie dzieci i młodzieży w Polsce oraz organizacja pomocy na rzecz najuboższych w Ukrainie.

Pomoc Uchodźcom w Polsce, to głównie:

- zakup żywności, środków higienicznych, artykułów szkolnych, odzieży zimowej i obuwia zimowego,
- opłata za przedszkole oraz za obiady w szkole,
- opłata za mieszkanie lub media,
- zakup pościeli, ręczników.

Wsparcie dzieci i młodzieży ukraińskiej w Polsce obejmowało:

- organizacja zimowiska oraz kolonii i półkolonii,
- przyjęcie dzieci ukraińskich do Oratorium w Łomiankach oraz zatrudnienie wychowawcy ukraińskiego,
- organizacja warsztatów.

Wsparcie najbardziej potrzebujących w Ukrainie było priorytetem naszych działań w tym roku:

- zbiórka żywności i środków higienicznych dla rodzin w Chersoniu UA, we współpracy z Przedszkolem Sióstr Salezjanek w Łomiankach i Szkołą Podstawową w Łomiankach,
- zbiórka odzieży, środków higienicznych i żywności w Rumi,
- zbiórki odzieży, kocy, kołder dla potrzebujących w Ukrainie,
- zakup leków dla dzieci w Chersoniu,
- zakup artykułów szkolnych dla dzieci z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Ukrainie,
- zakup potrzebnych artykułów i wysyłka do konkretnych rodzin w Ukrainie,
- zakup pidżam, kłapek, prześcieradeł dla rannych,
- współorganizacja transportów humanitarnych do potrzebujących w Ukrainie 1-2 razy w każdym miesiącu.

Dziękujemy za wspieranie naszych działań przez przekazanie 1,5% podatku za rok 2022

Wyciąg ze sprawozdania: wykorzystanie środków z 1% w roku 2022:

3. Informacje o kosztach poniesionych z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych w okresie sprawozdawczym		
3.1. Stan środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych na pierwszy dzień roku sprawozdawczego		8 712,55 zł
3.2. Wysokość kwoty poniesionych kosztów z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych w okresie sprawozdawczym ogółem		25 790,61 zł
3.3. Działania, w ramach których poniesiono koszty ze środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych w okresie sprawozdawczym (w szczególności określone w pkt II.1.1), oraz szacunkowe kwoty przeznaczone na te działania		
1	1. Półkolonie dla dzieci w Krakowie. 2. Warsztaty psychologiczne dla dziewcząt. 2. Warsztaty pisania Ikon.	5 091,00 zł
2	1. Działania edukacyjne i humanitarne w Tanzanii - Fundacja MIRD 2. Wsparcie samotnych matek 3. Wsparcie wychowanka z Rodzinnego Domu Dziecka	7 916,42 zł
3	Wojna w Ukrainie (wsparcie uchodźców w wojennych w Polsce oraz pomoc humanitarna w Ukrainie)	5 727,80 zł
4	1. Wsparcie działań Przedszkola św. Dominika Savio w Warszawie 2. Wsparcie działań Zespołu Szkół Sióstr Salezjanek w Krakowie	5 924,69 zł

Drodzy Darczyńcy, zachęcamy do przekazywania nam 1,5 % podatku w kolejnych latach. Za rok 2022 zostały przekazane środki, uwzględniając następujące cele szczegółowe:

- ◆ „VIDES”
- ◆ Przedszkole Salezjańskie w Warszawie
- ◆ Rehabilitacja Kamila
- ◆ Fundacja MIRD - działania misyjne
- ◆ Szkoła Sióstr Salezjanek w Krakowie
- ◆ Ochronka Bałucka w Łodzi

Serdecznie dziękujemy za wsparcie działań naszego Stowarzyszenia oraz wymienionych placówek. Wydatki są uzgadniane z wymienionymi instytucjami, zgodnie z wolą podatników.

Misjonarka s. Teresa Leonik odeszła do Domu Ojca

W nocy 7 listopada 2023 r., podczas urlopu w Polsce, zmarła s. Teresa Leonik, misjonarka pracująca 32 lata na Madagaskarze.

S. Teresa mówiła o Madagaskarze, że Czerwona Wyspa stała się dla niej „drugą Ojczyzną, tym skrawkiem ziemi, który wita się sercem przepelnionym radością i łzami wzruszenia.” Z pełnym zaangażowaniem i otwartym sercem wykonywała swoją pracę misyjną w pięciu placówkach. Budowała od podstaw misję w jednej z najbiedniejszych dzielnic Fianarantsoa. W jednym z wywiadów wspominała: „Rozpoczęliśmy od zera, mieszkaliśmy w bardzo trudnych warunkach, kończąc budowę domu i szkoły.”

Zajmowała się też dziełem misyjnym w Ivato, prowadząc miejscową szkołę podstawową i szkołę zawodową wielobranżową dla dziewcząt. W Manazary m.in. pomagała najbiedniejszym dzieciom koordynując program Adopcja na Odległość, który pozwala na alfabetyzację, rozwój i leczenie tych dzieci. W Betafo troszczyła się o funkcjonowanie szkoły podstawowej dla 700 dzieci i szkoły krawieckiej dla setki dziewcząt. W Mahajanga, w mieście portowym, jej troską było przedszkole, szkoła podstawowa, gimnazjum i technikum ekonomiczne i zawodowe dla dziewcząt, gdzie łącznie uczyło się wtedy 1400 uczniów. Odpowiadała także za formację początkową dla aspirantek oraz prowadziła katechezę w parafii.

S. Teresa zawsze troszczyła się szczególnie o dziewczęta, dzieci, rodziny wielodzietne oraz starszych, którzy często żyli w skrajnym ubóstwie. Polecajmy s. Teresę Miłosierdziu Bożemu.

Stowarzyszenie „VIDES”; ul. Warszawska 152; 05-092 Łomianki

Tel.: 662 626 786 e-mail: vides.polska@gmail.com

vides.pl; www.facebook.com/videsPL/

www.instagram.com/videspolska/

